

Hakan Gümüş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

01.06.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

40 Yıllık Adam

Üç boyutlu adamım ben
Çevrem çok geniştir
40 yıllık aşkları
En güzel gülüşleri barındırırım içimde
Yaşayarak alırım hayattan dersi
Göremediğim herşeyi acı acı yaşarım
Bünyem kaldıramaz bazen geri dönüşleri,
Diz çöküşleri
40 yıllık adamım ben
Aradığım bir şey yok sözlerde
Cümlelerden tad alırım
10 saniye yaşarım sevinçlerimi
Kurabiyelerin içindeki çikolata parçaları gibi
Gerekirse zevk alırım
40 yıllık adamım ben
Ben daha iyisini yaparım,
En güzelini
Dönüp bakmam geçmişime
Hep anı yaşarım
Tessedüfler perde olmaz gözlerime
Sevenin agzında bir telveyim
40 yıllık adamım ben
Hatı gibi kahvenin
Üç boyutlu fincanlarda
40 yıllık adam...

Hakan GÜMÜS

Hakan Gümüş

Adam Sandıklarım

Yere düşen tutulur mu
Büyük sözler yutulur mu
Aşkın para etmiyorken
Külçe ilen satılır mı

Düşman büyük görülür mü
Türkü ile dövülür mü

Dostluk para etmiyorken
Jeton ile alınır mı

Bir nazı dünyaya bedel
Ahı var ölmekten beter
Kahrı ile dövünürken
Tüy yastığa yatılır mı

Su ateşe atılır mı
Pişmiş aşı katılır mı
Çiğ sütünen doyanlara
Kuru ekmek verilir mi

Yaş iken toplanan meyve
Dik dur ha boynunu eğme
Kıvrılıp gidilen yolda
Koca çınar devrilir mi

Yaş tahtaya basılır mı
Boyle güzel bakılır mı
Ben giderim diyenlere
Kor yürekler yakılır mı

Aynaya bakmayan yüzler
Sizedir bak bütün sözler
O küçücük çakal gözler
Para ile kör olur mu

Gören ile bir olurmu
Hazıra dağlar dururmu
Uç verip beş isteyene
Hâl hatırı sorulur mu.

Hakan Gümüş

Adını Bız Koyacağız

Kimsenin yazmadığı bir hikâyenin tam ortasındayız,
Ne başını biz seçtik bu yolun, ne sonunu görebiliyoruz.
Ama yürümek kaderimizse, yürürüz;
Çünkü biz, düşe kalka büyüyen çocuklarıyız betonun.

Kimliklerimize yazmadılar ne hissettiklerimizi,
Nüfus kağıtlarında "yaralı" yazmaz, ama biliriz halimizi.
Sırtımızda yük değil, birikmiş suskunluklar taşıyoruz,
Ve her adımda içimizde başka bir kelime çatlıyor.

Bize "sabret" dediler — sustuk,
"Alışın" dediler — alışmadık.
Biriktikçe içimize, büyüdü göğsümüzde o düğüm,
Şimdi çözülme vakti geldi:
Şarkılar değil, biz susarsak kopar kıyamet bu şehirde.

Ne salt aşk var bu dilde, ne sadece terk edilmiş,
Ne bir kişiye yazılmış bir sitem, ne de kuru bir özleyiş.
Bu şiir, bekleyenlerin değil, artık yola çıkanların şiiri.
Bu sözler, geçmişe değil, henüz yaşanmamış günlere eseri.

Çünkü biz, sadece sevilme istemiyoruz artık,
Anlaşılmak istiyoruz.
Çünkü gülmek değil sadece aradığımız,
Gerçekten gülümseyebileceğimiz bir dünya kurmak derdimiz.

Kimse anlatmadı bize susmanın nasıl içimizi çürüttüğünü,
Kendi kendimizi büyüttük, aynada tanımadığımız yüzlerle.
Şimdi aynalara değil, birbirimize bakma zamanı,
Şimdi "biz" deme vakti — sadece "ben"le dönmüyor dünya.

Haydi yakın sesi, bastırsın ekranları, algoritmaları,
Çünkü bu şiir beğeni için değil, kendimizi hatırlamak için.
Bir mum değil elimizde, koca bir çağ yanıyor parmak uçlarımızda,
Ve biz, bu yangından korkmayan tek nesiliz belki de!

Ne zaman başladık unutmaya birbirimizi bilmiyorum,
Ama şimdi hatırlama vakti:
Bir sokakta yürüyen çocuğun gözlerinde,
Bir okul sırasındaki çizikte,
Bir isyanın tam ortasında,
Birbirimizin sesiyiz aslında.

Ve bu ses kimseden izin almayacak.
Bir marş gibi değil,
Bir hayat gibi duyulacak.
Sokaklarda, çatılarda, gözlerde, mesajlarda —
Her yerde yankılanacak.

Çünkü bu şiirin adı henüz konmadı,
Ama biz yazdıkça büyüyor.
Ve bir gün sorarlarsa:

“Kim yazdı bu çağın şarkısını?”

Bağırarak söyleyin:
Adını biz koyacağız!

Hakan Gümüş

Ayrılık

Rüzgar oldum aldım savurdum sokakta seni,
Yelken oldum aldım savruldu deniz misali,
İnceden akan yaşlar oldum gözlerinden,
Doldurdum derelerde sel oldum çorak toprağa,
Sen yoksun,...

Ecel susamış can almaya,
Ve bir daha bekler oldum seni yollarda,
Sen yoksun,
Düğünüme dar ağacı kurulmuş,
Kahpe soyları Davul Zurna vurdurmuş,
İnim İnim Ağıtlar yakar anam,
İnim İnim İler yüreği,
Ve sen yoksun,;

Kefenim Yorgan olmuş gerdeğime,
Sarılmış sarmalanmışım,
Kıpırdatamıyorum ellerimi,
Dokunamıyorum,...

Hissedemiyorum sıcak bedenini,
Zifiri karanlık oda göremiyorum ama,
Sen yoksun biliyorum,
Yalnız bırakmışsın beni,
Taze yaşanmış gönül törpüsümü,
Yoksa,
Garipsenmiş bir duygunun gözeltisini aşk,
Belkide yer ve gök arasına sıkıştırılmış bedenimden,
Akan bir damla sıvıdır gözyaşı,

Ve Sen yoksan bu gün yanımda,
Akıt o yaşları mezar taşıma,
Ve oku,
Bir yazı cıkacak,
Seni  lene Kadar Sevdim,
ELVEDA.

ۜ ۣ ..(ۜ ۣ ..
Hakan Gümüş

Beni Benden Götürdün

Bir sabah yokluğunla uyandım,
Sesin yoktu, iz yoktu, ben yoktum.
Aynaya baktım...
Yansıyan her şey sendi, ben değildim.

Dönersin sanmıştım bir gün,
Bir iz bırakır diye bekledim.
Oysa sen giderken beni de götürmüşsün,
İçimde kalan her şey sessizliğe büründü.

Beni benden götürdün,
Gözüm açık kaldı yıllardır.
Adını biri söylese bile titriyorum,
Söyle, hangi yarayla yaşanır?

Her sokakta sana rastlıyorum,
Kimi zaman bir bakışta, kimi zaman bir şarkıda.
İçimde bir kapı kapanmadı,
Ve o kapının arkasında hâlâ sen varsın.

Giden sen oldun,
Ama kalan ben değildim.
Bir şehir dolusu anı çöktü üzerime,
Nefes almak bile suç gibi şimdi.

Beni benden götürdün,
Gözüm açık kaldı yıllardır.
Adını biri söylese bile titriyorum,
Söyle, hangi yarayla yaşanır?

Şana dair ne varsa sustum,
İçimde bir fırtına dinmedi.
Yüzün aklımdan hiç gitmedi...
Ve ben, hâlâ senin yokluğundayım.

Hakan Gümüş

Bızden Önce Hıç Kımse

Kimse hazırlamadı bizi bu kadar bilinmezle dolu sabahlara,
Ellerimizde planlar vardı ama dünya, planlardan çok daha hızlıydı.
Bize "gelecek" dediler — sanki elimizi uzatsak tutacak gibiydik,
Ama biz, hayalleri uygulamalara çarparken öğrendik kırılmayı.

"Sen ne olmak istiyorsun?" dediler,
Oysa biz olmak istemiyorduk;
Biz, anlamak istiyorduk...
Kim olduğumuzu, neden olmadığımızı,
Ve neyin içine doğduysak, onun dışına nasıl çıkacağımızı.

Çünkü bize bırakılan sadece miras değildi —
İnkâr edemediğimiz bir enkazdı.
Tarihten çok susturulmuş hikâyeler,
Gelecekte çok geç kalmış fikirler.

Ama hâlâ buradayız.
Ve hâlâ bir şey inşa edilebilir hissiyle doluyuz.
Kırılmış bir ekranın camında kendi yüzümüzü görsek de,
Bize bakan o çatlaklı bakışta bir umut var hâlâ:
Bir şeyi ilk kez biz başlatabiliriz.

Ne tam isyancıydık,
Ne de her şeye boyun eğen uysal bir kalabalık.
Biz, ne olduğumuzu hâlâ tarif edemeyen ama
Ne olmadığımızı çok iyi bilen çocuklardık.

Sadece sessizlikle büyümedik;
Gürültünün içindeki anlam boşluklarıyla da büyüdük.
Ve o boşluklara kendi kelimelerimizi yazmaya başladık.
Cümlelerimiz önce eksikti belki ama samimiydi:
"Ben de bilmiyorum ama deniyorum!" diye bağırarak bir dürüstlüktü bu.

Artık kimseye yaranmak için değil,
Kendimize yetmek için konuşuyoruz.
Sahne istemiyoruz,
Meydan yaratıyoruz.
Bizim için yazılmamış kitapları,
Kapatılmış defterleri yeniden açıyoruz.

Ve şimdi bizden öncekilerin sustuğu yerden konuşuyoruz:
Ne kopyayız ne devamı.
İlkiz.
İlk kez bu kadar çok sesin birbirini dinlediği bir zamandayız.
Ve ilk kez bu kadar çok kalp,
Birbirinin yalnızlığına şiir gibi oturuyor.

O yüzden bu bir şiir değil sadece.
Bu, başkalarının adını koyamadığı bir hâlin,
Sokağa taşmış versiyonu.
Ve biz bunu ezberden değil,
Yaşayarak söylüyoruz.

Duydun mu?
Ayakta kalan herkes bir araya geliyor şimdi.
Birbirini alkışlamıyor —
Birbirini anlıyor artık.

Ve bu anlayışla,
Kime ne olacağımızı değil,
Kimseye benzemeden nasıl kalacağımızı soruyoruz.

Çünkü bizden önce hiç kimse
Bu kadar az şeye rağmen
Bu kadar çok şey söyleyememişti.
Ve şimdi söylüyoruz:

Bizden önce hiç kimse,
Böyle hayatta kalmamıştı.

Hakan Gümüş

Bir Yere Gitmedin Aslında

Bir fotoğrafta kaldın sanıyordum önce,
Zamanla silinir, dedim, unuturum.
Ama anladım...
Sen silinmedin, sadece içime daha derin kazındın.

Gidişin sessizdi belki,
Ama bıraktığın boşluk çılgılık gibiydi.
O gün sustum,
Ama içimde binlerce kelime birbirine çarptı.

Bana "hayat devam eder" dediler,
Etti evet...
Ama içimdeki o gün hep yerinde durdu.
Sokaklar değişti, mevsimler döndü,
Ama ben hâlâ senin gittiğin günün içindeyim.

Kimse anlamadı belki,
Gülüşlerime inandılar.
Oysa ben gülmedim, sadece sana söyleyemediklerimi içime sakladım.

Başka adlar öğrendim,
Başka yüzler ezberledim,
Ama birini sevmenin ne demek olduğunu
Sen gittikten sonra hiç kimseye anlatamadım.

Ne sen döndün,
Ne ben tam gidebildim senden.
Sadece bir hatıra olmadın bende —
Bir eksik tamamlanmamışlık oldun,
Bir cümleye sığmayan his,
Bir şarkının en sustuğu yer oldun.

Şimdi sokakta biri adını saysa,
Dönüp bakmam belki...
Ama içimde bir şey kıpırdar,
Sana her susuşumun iziyle.

Biliyor musun,
Seninle konuşacak o kadar çok şey birikti ki,
Ama artık sen yokken
Konuşsam bile hiçbir cümlem yerine ulaşmaz.

Ama söyleyeyim:
Bir yere gitmedin aslında.
Sadece hayatın başka bir yerinde yaşıyorsun.
Ve ben seni,
Kimsenin bilmediği bir köşemde hâlâ
Sessizce taşıyorum.

Hakan Gümüş

Canlı Canlı Gömüldüm

Kimse duymadı beni sen giderken,
Oysa ben, içimden bağırdım... bağıra bağıra.
Kulağımda çınladı susuşun,
Öyle sessizdin ki, ölsem fark etmezdin.

Ben seni severken kendimden geçtim,
Sen beni silerken bir kere bile titremedin.
Yüzümde kalan son gülümseme de sendeydi,
Onu da alıp gittin... gözümün içine baka baka.

Canlı canlı gömüldüm, kimse mezarımı kazmadı,
Şen gittin ya... ben olduğum yerde çürüdüm.
İsmimi unutsan da olur artık,
Seninle anılmak bile kanatıyor içimi.

Her gece gözlerimi kapıyorum,
Ama uyku değil, sen geliyorsun.
Bir yastık var hâlâ senin kokunu tutan,
Üzerine eğilip ağlıyorum... kimseler görmeden.

Sana yazmadığım mektup kalmadı,
Ama hangisini yollayayım, hangi halimi anlatayım?
Ben seni severken ölüyordum,
Sen beni silerken hiç yaşamamışım gibi yaptın!

Canlı canlı gömüldüm, kimse mezarımı kazmadı,
Şen gittin ya... ben olduğum yerde çürüdüm.
İsmimi unutsan da olur artık,
Seninle anılmak bile kanatıyor içimi.

Beni hayatta bıraktın ama...
O hayatta ben yokum artık.
Ben seni yaşarken kaybettim...
Sen beni, yaşarken gömdün.

Hakan Gümüş

Dokunamadan

Kader bazen öyle bir oyun kurar ki.
Tam güldüğün anda dalından kopar.
Sessizce gelir, en savunmasız anında,
Kalbinin en derin yerinden yaralar

Ellerin uzansa, tutamazsın.
Dalgalar yıksa da, duramazsın.
Ne kadar dirensen, kaçamazsın.
Bir aşkın yangınına atar da bırakır.

Sen de biliyorsun, bu yolun sonu yok.
Gözlerinde saklı, o hüznü dokunuş.
Sen bambaşka bir dünyada yeşeriyorsun,
Ben karanlıkta sessizce eriyorum.

Sen de biliyorsun, bu hikâye yarım kaldı.
Birlikte olamayız, yarınlar hep ıssız kaldı.
Yolumuz karanlık, umutlar kırık kaldı.
Sen güneşi gören bir sabahta,
Ben sonsuz gecede kaybolan bir rüyada kaldım.

Belki zamanında karşılaşsaydık.
Sözsüz anlarda her şeyi anlardık.
Ama bazı hikâyeler eksik kalır,
Biz, sessiz bakışlarda yanardık.

Simdi Kalp yaraları sarılsa bile.
Aynı sevdaya varılsa bile.
Hayallerle gerçek ayrı yerde büyür.
Bazı aşklar tamam gibi görünse de,
Bazı aşklar yarım kalır, içten içe çürütür.

Hakan Gümüş

Duvarımda izi Kaldı

Duvarımda izi kaldı, sessiz geçen yılların.
Bir hayale dalıp gittim, bakıp kaldım resimlere.
Yitip giden o günlerin yazarı oysa sendin.
Her şey bir masal gibiydi, sen kitabı bitirdin.

Gittiğin de yıkıldı bak içimdeki gizli şehir.
Gözlerinde saklı duran kayboluyor o son sihir.
Boğazıma düğümlendi sözlerin keskin bir zehir.
Her şey bir masal gibiydi, sen kitabı bitirdin.

Gidip de dönmeyen var mı bir sevdanın peşinden.
Eski bir şarkı çınlıyor, kulağımın içinden.
Kuytu köşede oturup, o sesini dinledim.
Her şey bir rüya gibiydi, sen şarkıyı bitirdin.

Duvarımda izi kaldı, sessiz geçen yılların.
Bir hayale dalıp gittim, bakıp kaldım resimlere.
Yitip giden o günlerin yazarı oysa sendin.
Her şey bir masal gibiydi, sen kitabı bitirdin.

Gittiğin de yıkıldı bak içimdeki gizli şehir.
Gözlerinde saklı duran kayboluyor o son sihir.
Boğazıma düğümlendi sözlerin keskin bir zehir.
Her şey bir masal gibiydi, sen kitabı bitirdin.

Duvarımda izi kaldı, sessiz geçen yılların.
Bir hayale dalıp gittim, bakıp kaldım resimlere.
Yitip giden o günlerin yazarı oysa sendin.
Her şey bir masal gibiydi, sen kitabı bitirdin.

Gittiğin de yıkıldı bak içimdeki gizli şehir.
Gözlerinde saklı duran kayboluyor o son sihir.
Boğazıma düğümlendi sözlerin keskin bir zehir.
Her şey bir masal gibiydi, sen kitabı bitirdin.

Hakan Gümüş

Düsmekte var bu yolda devam etmekte

Kimi zaman nefesini nefesime baglarsin
Kimi zaman ellerini cebime sallarsin
Her kösede yolunu bana baglarsin
Düsmekte var bu yolda devam etmekte

Hakan Gümüş

El Oğlu

Kirli kalbi sevmek zordur derlerdi de inanmazdım
İnsan bir kere severde ben sana nasıl kandım
İçki, kumar, kari,kız elbet bir gün biter sandım
O gece ne haldeyim düşünmesende
Ben koltukta oturup seni bekledim.

Kirli para kirli ask bu eve hic girmesin
Yudum su ekmek aş boğazımdan gecmesin
Rabbim bu dünyada haram lokma yedirmesin
O gece ne haldeyim hic bilmesende
Ben koltukta oturup seni bekledim.

Yastiga bir baş koyup sonsuza dek demekle
Sonrasi tüm gününü dostlarla gecirmekse
El oğlu dedikleri bu demekmiş meğerse
O gece ne haldeyim hissetmesende
Ben koltukta oturup seni bekledim..

Hakan Gümüş

Eylüle Beni Sormussun

Eylüle beni sormuşsun, bu sabah,
Sormuşsun düşen yapraklara, unuttuğun adımlı.
Belki duyarsın bir sonbahar akşamında,
Soluk kalmış sesimin sessiz dualarını.

Bir hâtıra gibi asılı kalmış sözlerinde,gözlerim
Sararan yapraklar düşerken göğ,özlerim
Sesinde gizlenmiş bir şarkı kaldıysa, geriye.
Ben kaybolurum, Ben kaybolurum, bu sonbahar eylülde.

Eylüle sormuşsun,beni bu sabah,
Karışmış adım yavaşça sonbahara.
Yağmura sildirmişsin sende kalan izlerimi,
Yak, ısın, yazdan kalma resimlerimi

Rüzgar serinletiyor gecelerini,bu bahar
Bir vakit duyarsan fısıltımı, esintisinde
Yaprakların dansında, sararan ağaçlarda,
Eylüle sormuşsun beni, sonbahar akşamında.

Bir tek adımlı bıraktım sende kalsın.
Belki hatırlarsın bir bahar akşamı diye,
İçine bir titreme girer, hafiften üşürsen,eger
Yak, ısın, yazdan kalma resimlerimi yine

Eylüle sormuşsun,beni bu sabah,

Karışmış adım yavaşça sonbahara.
Yağmura sildirmişsin sende kalan izlerimi,
Yak, ısın, yazdan kalma resimlerimi

Hakan Gümüş

Geliyormusun

Sadelestim
Elimde bir kürek
Selaleye dogru sürükleniyorum
Uyan diye fisildiyor su sesi kulagima
Korkuyormusun

Düstüğümü bile hatirlamadan
Uyaniyorum kayaliklarin arasinda
Üzerimde yosundan ince bir perde
Çigerlerim su dolu,bedenim ıslak
Üsüyormusun

Bir agacin dalinda ariyorum
Minik tahta parcalarinin uc kisimlerinde
Diz cöküsüm tetikliyor beni
Aciktim
Duyuyormusun

Kuzeyimde, bir dagin zirvesinde
Elimde bir hancer kosuyorum
Buluyorum toprakta ayak izlerini
O ani benim gibi sende
Görebiliyormusun

Tirmaniyorum kayalıklara
Ellerim kayiyor, zirve biraz daha soguk
Kokunu almak zorlasiyor
Birazda sis var
Avuc iclerim terlemis
Hissedebiliyormusun

Bir isik süzmesi
Belki de son cagri
Simdi sende benimle
Geliyormusun..

Hakan Gümüş

Gençliğim Vardı

Ben sana benzemedim diye böyleyim ya
Benzeseydim, çoktan bitmişim.
Senden bi farkım kalmazdı, olsam senin gibi.
Yalanlara kefil oldum da, sana olamadım
Olmam da artık ne aşka ne hayaline kefilin.
Benim de bir gençliğim vardı,
Bir zamanlar gözümde bir tek senin ışığın yanardı.

Unuttun bir şeyi diyorum,
benim gençliğim vardı, gençliğim.
Unuttun galiba...sahi o nerede?

Yaş 17, belki 18.
Kalbimiz çocuk, kafamız deli.
Tanımaya başladık birbirimizi
Sonra darmadağın olduk, aşk meşk yalan oldu gitti

Yaş 17, belki 18,
Hayatı roman sanırdık.
Aşk dedikleri bir oyundu, biz onu da dağıttık.
Tanımadan sevmiştik, kırmadan da büyüyemezmişiz,
Onu da öğrendik.
Çocukça bağlanmışız, büyük acılar yenmişiz.

Çocukluğumuz gitti, gençliğimiz gitti.
Az mı birbirimize girdik, kırıldık gizli gizli.
Doğru kadınlar doğru adamlara mı denk gelmedi?
Yoksa doğru adamlar mı bakmadı kalpten sevenlere?

Oysa gençtik, deliydik, sevince dünya bizimdi
Kalbimiz tertemizdi ama şansımız kirliydi
Doğru kadınlar yanlışlara tutulmuş
Doğru adamlar nedense sebepsizce susmuş...

Biri demiş "aşk sabırdır", biri demiş "güvendir"
Biz sabırsızdık... belki de güvenilmezdik
Nedense herkeze masumca güvendik.

Duydum öğretmen olmuşsun, hayat sana her gün yeni ders,
Bense hâlâ hayattan ders almamış serseri.
Milletin ki aşk değil, hevesmiş...
Milletin aşkı iki story.
Bizde kalan gözyaşı ve kırık bir geçmiş
Şimdikiler belden aşağı seviyor
Biz kalpten kalbe bir yol arıyorduk,
O yol insanları tanıdıkça kayboluyor.

Birbirimize girdik...
Ama birbirine giren o kavgalar değilmiş, eksik kalan sevgimizmiş.
Anladım geç oldu, Geç oldu ama doğru anladım...
Önümüze geleni yatıracaktık,

işte o zaman en kıymetli biz olacaktık.
Ama sen "bana sadık kal" derken, gözlerin başka gözlerde olmayacaktı.

Kader mi bu, tesadüf mü, ceza mı bu geçmişten?
Doğru zamanda yanlış kalplerdeyse, suç kimde kaldı zaten?
Yine bende, yine ben suçlu oldum.

Çocukluğumuz gitti, gençliğimiz gitti
Kavgamız kendimizleydi, aşk sandık didişmeyi
Oysa gençtik... birlikte büyüyecektik
Kırıldıkça değil, sevdikçe öğrenecektik
Sen gitmeyi seçtin, ben oturup içmeyi
En sonunda döndük başa...
Sen hayatı bana öğreten oldun, ben ayyaş, ben serseri...

Hakan Gümüş

Gidiyorum

Kimin ne yapmak istediğini anlayacak kadar, cahilim kendi dünyamda.
Ben, sen varsın diye geldim zaten. Sen yoksun, artık gidiyorum sahtekar insanların
şahite düşlerinden.
İnsanız işte, kimin yüzüne gülsek, hint kumaşı değerinde fiyat biçiyor kendine.
3 kuruş etmeyen ruhlarını pazarladıkları sokak kaldırımlarında.

Bazen gözlerim kör, kulaklarım sağır,
bazen,
Bazen de ,sesim çıkmaz uyutup kaçmak isteyenlerden.
Yüreğimde taşıdıklarım,
ağır gelmedi de bana,
Sebepsiz sevecek birini,
bulamayınca tükendim.

Bazen üzülüyorum,
yanlış insanlarla kesişen yollarıma,
Bazen de,
yanlış insanların omuzuna, baş koymuşluğuma.
Kimilerinden, ardına bakmadan kaçıp gitmek isterken,
Kimilerine, "Gitme, kal," diye haykıran,
insanlığıma.

Elimi sallasam, ellisi diyen,
kimsenin mutlu olduğuna şahit olmadım.
Elindekinin kıymetini bilmeyen,
gözü hep dışarıda olanlarda.
Yüreğimde taşıdıklarım,
ağır gelmedi de bana,
Sebepsiz sevecek birini,
bulamayınca tükendim.

Hakan Gümüş

Gözlerimdeki Yas

Gözlerimdeki yaş, sana olan aşkımdan
Kalbimdeki sızı, ayrılığın acısından
Her anımda sen, her düşümde hayalin
Sensizlik ağır, yüreğimde büyük bir yangın

Sensiz hayat, bir ömür boyu sürgün
Sevdanın izleri, kalbimde derin
Her sabah seninle uyanmak hayalim
Bu aşkın ateşi, içimde dinmez bir yangın

Gittiğin o günden beri, dünya karanlık
Gözlerimde hasret, kalbimde yalnızlık
Seninle dolu her an, aklımdan çıkmaz
Bu aşkın yarası, hiçbir zaman kapanmaz

Sensiz hayat, bir ömür boyu sürgün
Sevdanın izleri, kalbimde derin
Her sabah seninle uyanmak hayalim
Bu aşkın ateşi, içimde dinmez bir yangın

Geceler sensiz geçmez, sabahlar olmaz
Her yıldızda seni arar, her ay ışığında
Bir gün dönersin diye, umutla beklerim
Sevdanın izleri, silinmez benden asla

Sensiz hayat, bir ömür boyu sürgün
Sevdanın izleri, kalbimde derin
Her sabah seninle uyanmak hayalim
Bu aşkın ateşi, içimde dinmez bir yangın

Bir gün gelir belki, yeniden buluşuruz
O zamana kadar, bu kalp hep yaralı
Sevdamızın şarkısı, kalbimde yankılanır
Sen dönene kadar, gözlerimdeki yaş dinmez

Hakan Gümüş

Haram Haram

Sen yoksan, bu dünya bana zindan,
Aşkın ateşiyle yanar her bir yan.

İçimde fırtınalar kopar, dilimde yangınlar,
Seninle sönmeyen bir alev olur,
Yokluğunda kül olup savrulurum.

Şimdi gözlerin benden çok uzaklarda,
Hasretinse içimde kapanmaz bir yara.
Seninle var olur, seninle akar zaman,
Sensiz geçen ömür bana haram, haram.

Her gece rüyamda seni ararım,
Karanlıkta tek ışığım, hatıran.
Her an, her saniye, seninle dolu ama,
Sensiz geçen her dakika , bana ziyan.

Sözlerin bir yankı gibi kalır, derinlerde,
Sonsuzluğa uzanan bir sevda masalı bende
Gözlerimde yaş, kalbimde ateş,
Sensiz geçen ömür bana haram, haram.

Bir umutla beklerim, belki dönersin diye,
Her bekleyişde bir ömür kaybolur bedenden.
Ve bir ömre bedel Seninle olan her an
Sensiz zaman, yüreğimde, koca bir yara kapanmayan

Yine Her gece rüyamda seni ararım,
Karanlıkta tek ışığım, hatıran.
Her an, her saniye, seninle dolu ama,
Sensiz geçen her dakika , bana ziyan.

Sen yoksan, bu dünya bana zindan,
Aşkın ateşiyle yanar her bir yan,
Sensiz geçen ömür bana haram, haram

Hakan Gümüş

Hayat

Kahpece sömürülen dünyanın umursanmayan bir sokak lambası edasında parıldayan ay ışığı gibiyim bu gün.

Güzelliklerle dolu tüm geçmişimi kara toprağa gömmüş sessiz sedasız ayrılıklardayım.

Belki kurşun fazla acıtmazdı canımı diye düşünürüm hep, ama bıçak yarası gibi kolay ayrılmazdı ruhum bedenimden.

Her yıl iki mevsim yaşıyorum seni, baharın ilk'i yada sonu.

Yazı ve kışı sokmuyorum kapımdan içeri.

Biri yüreğimin tam orta yerini yakar alev alev, diğeri su serpeceği yerde ayaklarımı üşütür sen yokken yanımda.

Her gün uyanıp gün ışığını pembeye, pembe hayallerimi siyaha boyuyorum.

Okyanus olmuş şehir,girdap gibi dönüyor gözbebeklerimde.

Ah o saatler yokmu.

Yengeç her ne kadar çabalasada yelkovana yetişemiyor, oysaki saliseler geçmek bilmiyor.

Girdabında etkisiyle yine fazla inmişim şişenin dibine.

Dün gece boşunamı ağladı sana gönül, yoksa efsanemi yaşadı bir ömür söyle.

Şimdi kimsesizliği yaşıyorum bir başıma, ulaşılmazlığı,Uzanıp omuzuna tutunamamayı, özlemleri yaşıyorum.

Çaresizliğime yanıyorum, yürüyorum,Yürüyorum ebedi yoksunluğuma doğru,

Ulaşmaya çabalıyorum sana.

Diz çöküp uzanıyorum,Baş ucumda sen kokan kara toprağa yatıyorum.

﻿ ۜ ۣ ..x(¯`'•.~x
<StyLeacit*x®2010_.'~)ıxۜ ۣ ..x

Hakan Gümüş

Hazan Rüzgârı

Bir hazan rüzgârı savurdu sırlarımı,
Gecenin koynunda kaldı ellerin izi...
Sanki bir "muhabbet" ki kırıldı kâğıttan,
Yalnız kaldı sahife, yazılmamış sonu.

Gönül udunda çalınan bir "ah"ım ben,
Sen gittin, kaldı gözlerimde "lâl-i nigâh"ım ben...
Aşkın, bir çöl akşamı gibi yaktı tenimi,
Yıldızlar bile sustu, bu hüznü anlamadan..

Gölgen bir ninniydi, uyuttu ömrümü,
"Katre-i elem" oldu damla damla kanım...
"Firkat" denen hançer, saplandı can evime,
Bir "tevella"nın ardından, "teberra" kaldı adım.

Bir yağmur olup indim şehrin sokaklarına,
Her damlada bir harf, yazdım seni "mürekkep yâre"...
Ama rüzgâr savurdu satırlarımı,
"Vuslat" diye kaldı, gökyüzüne çizdiğim resim...

Belki bir gün, "zevk-i elem" olur adımız,
Külümüzden doğar, "bâd-ı heves"le bir yıldız...
Dilimde "hicran", kalbimde "veda"nın sesi,
Sen gideli, her gece "hüzn-ü temâşî"m ben...*

Hakan Gümüş

Helal Et Annem

Ne bir adim geri, ne üç adim ileri gidiyor ayaklarım
Cevremde dost feryat figan, ölüm kokuyor anne
Bu ne vatan sevdası, bu ne cihat havasıdır
Her yer toz duman, dost düşman olmuş bu vatan
Karanlığın ortasında ben, ben kaldım anne
Cevremde kursun sesleri, gözlerimde kızıl perde.

Yüregimden akan kan, bileğimden fiskiracak
Ne bu toz durduracak, ne rüzgar savuracak
Karşımda ki soysuzun alın catından vuracak
Öyle bir evlat yatıstırdın ki anne
Canını vermek için gözünü kirpmayacak

Şehitler ölmez anne kim kazar bana mezar
Verdiğin ak sütünde, ekmekte bana helal
Bayrağında ay yıldız çevresinde ak hilal
Al kanımla boyarım bu vatan soysuza dar
Kalbimde acık yara, tuz bassam neye yarar
Kimse bizi tutamaz yagsa yağmur atsa kar
Şehitler Ölmez anne bu döl mü kazar mezar
Verdiğin ak sütünde, Ekmekte bana helal

Hakan Gümüş

İnsan Var

İnsan var, sözleri zehir saçar,
Gözlerinle bakarsın, yürek yanar.
Bir kelime, bir hırka gibi ağır gelir,
Yollar kapanır, umutlar solar.

İnsan var, sessizliği merhem gibi,
Bir bakışıyla derman olur dertliye.
Ellerinden dökülen iyilik damlaları,
Yaralı gönülleri sarar, kuşatır sevgiyle.

Bir ömür boyu ararsın bazen,
Bulduğunda anlarsın, ilaç olur kederine.
Kimisi boş bir sayfa gibi durur,
Kimisi anlam katar her kelimene.

İnsan var, insanın ziyanı olur,
Bir adım yaklaşır, bin adım uzak durur.
İnsan var, yürekten bir sır olur,
İçine işler, kalpte iz bırakır.

İnsan var insanda ziyan olur
İnsan var insana ilaç olur

Hakan Gümüş

Kalbimdeki Yara

Kalbimdeki Yara

Bir bahar sabahı, gözlerinle uyandım
Kalbimdeki güneş, seninle doğardı
Ellerin ellerimde, dünyam aydınlanırdı
Şimdi karanlıkta, yalnızım ve sensizim

Kalbimdeki yara, kanar durmadan
Sonsuz bir acı, dinmez hiçbir zaman
Sen gittin, ben kaldım bu hüzün denizinde
Her dalga, her fırtına, hatıranla gelir de

Anılar sarar beni, her köşede sen varsın
Bir gülüşün yetiyor, ruhumu yakmaya
Sensiz geçen her gün, bir ömre bedel
Sevdanın ateşi, hiç sönmüyor içimde

Kalbimdeki yara, kanar durmadan
Sonsuz bir acı, dinmez hiçbir zaman
Sen gittin, ben kaldım bu hüzün denizinde
Her dalga, her fırtına, hatıranla gelir de

Bir umut var mı, döner misin bana?
Bu hasret, bu özlem, biter mi zamanla?
Seninle geçen günler, unutulmaz asla
Gözlerim yollarda, beklerim sabaha

Kalbimdeki yara, kanar durmadan
Sonsuz bir acı, dinmez hiçbir zaman
Sen gittin, ben kaldım bu hüzün denizinde
Her dalga, her fırtına, hatıranla gelir de

Kalbimdeki yara, seninle kapanır
Dön geri sevgilim, bu kalp sana yanar
Sensiz geçen ömür, yarım kalmış bir hikaye
Gel de bitsin bu hüzün, bitsin bu dertler

Hakan Gümüş

Kalması Ben Diye Birsey

Sana susarak anlattım her şeyi,
Anlamadın...
Gözümünden değil, içimden aktı bu kan,
Sarılmadın.
Ben bir kere sevdim be kadın,
Sen bin kere yok saydın!

Geceye seni söyledim, duvarlara seni bağırdım,
Duydun mu?
Bir mezar kazdım içime, canlı canlı yatırdım,
Uyudun mu?
Sen giderken çırılçıplak kaldım,
Adımı bile üstümden soyup attın!

Ben kaldım, ama kalmadı ben diye bir şey!
Sen gittin, ben bittim, duymadı kimse.
Kaldırımlar şahit, gökyüzü yeminli,
Ben seni içimden sökmem ki!

Annem bile sustu adını duyunca,
O kadar yanmışım...
Bir bardak çay bile soğuyor elimde,
Sen hâlâ içimdesin.
Sevmek buysa,
Allah bir daha sevdirmesin!

Bu şehir sen kokuyor hâlâ,
Kaç sokak ezberledim yokluğunu.
Senin olmadığın her şey fazlalık,
Her nefesim günah gibi boğuyor ruhumu.

Ben kaldım, ama kalmadı ben diye bir şey!
Sen gittin, ben bittim, duymadı kimse.
Kaldırımlar şahit, gökyüzü yeminli,
Ben seni içimden sökmem ki!

Kimi kayıplar ölmez...
İnsanın içine gömülür.
Ben seni mezara değil,
Kendime gömdüm be gülüm...

Hakan Gümüş

Karanlıkta Kal

Karanlıkta kal, çıkma aydınlığa
Bu beddua sana, sonsuz acılar sana gelsin
Yalnızlık yoldaşınsa, dertlerde peşini hic bırakmasın
Her adımda yıkıl, düş, hiç kalkamayasın

Gözlerimden, Gözlerimden akıttım, son damla umudumu
Geri dönen olmaz, siliyorum artık adını
Yüreğimde açtığın yara kanıyor hâlâ
Kabusunla yaşa ki, o rüyadan asla çıkamayasın

Sana verdiğim sevgiyi, sen yaktın ellerinle
Her lafın bir hançer, saplandı yüreğime
Şimdi dönme geri, kurduğun dünyanda kal
Sözlerim sana beddua, hayatın olur zindan

Karanlıkta kal, çıkma aydınlığa
Bu beddua sana, sonsuz acılar sana gelsin
Yalnızlık yoldaşınsa, dertlerde peşini hic bırakmasın
Her adımda yıkıl, düş, hiç kalkamayasın
Karanlıkta kal, çıkma aydınlığa
Bu beddua sana, sonsuz acılar sana gelsin
Yalnızlık yoldaşınsa, dertlerde peşini hic bırakmasın
Her adımda yıkıl, düş, hiç kalkamayasın

Sana verdiğim sevgiyi, sen yaktın ellerinle
Her lafın bir hançer, saplandı yüreğime
Şimdi dönme geri, kurduğun dünyanda kal
Sözlerim sana beddua, hayatın olur zindan

Karanlıkta kal, çıkma aydınlığa
Bu beddua sana, sonsuz acılar sana gelsin
Yalnızlık yoldaşınsa, dertlerde peşini hic bırakmasın
Her adımda yıkıl, düş, hiç kalkamayasın

Gözyaşların sel olsun, yüreğin köz olsun
Bir daha yüzün gülmesin, adın hep anılsın , Bu acıyla kavrul
pişmanlıkla yan , Karanlıkta kal, çıkma aydınlığa

Karanlıkta kal, çıkma aydınlığa
Bu beddua sana, sonsuz acılar sana gelsin
Yalnızlık yoldaşınsa, dertlerde peşini hic bırakmasın
Her adımda yıkıl, düş, hiç kalkama

Hakan Gümüş

Kırık Dallar

Kırık Dallar

Gözlerinle başlayan, bir masal gibiydi bu aşk
Ellerinle yazılan, gönlümde iz bırakan
Her bakışınla kalbim, yeniden atardı
Şimdi sensiz her an, bir ölüm sancısı

Kırık dallar misali, düştüm yollara
Sensiz geçen her gün, bir ömre bedel
Gözlerimde yaşlarla, anılar yoldaş
Sen gittin, ben kaldım, bu viran gönülde

Rüzgarla gelen kokun, her nefeste can bulur
Her köşe başında, sensizliğin acısı
Anılarla avunur, bir garip yüreğim
Senden sonra buralar, solmuş bir bahçe gibi

Kırık dallar misali, düştüm yollara
Sensiz geçen her gün, bir ömre bedel
Gözlerimde yaşlarla, anılar yoldaş
Sen gittin, ben kaldım, bu viran gönülde

Gökyüzünde bir yıldız, sana dair umutlar
Her gece dualarım, seni geri getirsin
Kalbimdeki bu sevdâ, hiç sönmeyecek
Bir gün dönersen eğer, her şey yeniden yeşerecek

Kırık dallar misali, düştüm yollara
Sensiz geçen her gün, bir ömre bedel
Gözlerimde yaşlarla, anılar yoldaş
Sen gittin, ben kaldım, bu viran gönülde

Zamanla diner mi bu yürek yangını?
Her gün sensiz geçen, bir başka keder
Dön geri sevgilim, bu hüznün bitsin
Kalbimdeki yara, seninle iyileşsin

Hakan Gümüş

Körü Körüne

Bir insan nasıl sever lan körü körüne
Nasıl sever de görmez sevilmediğini
Hayatını , Kariyerini , Ailesini , Gençliğini
Hayallerini , Herşeyini silecek kadar nasıl sever.

Bir gülümsemeyi bile çok görmüşler bana
Ulan insanın içi kan ağlarken , nasıl gülebilir ki karsısında
Nasıl unutursun geçmişi ,
Bir günde yazılmadığı bu hikaye
Nasıl silebilirsin onca yılı bir gecede

İnsan dertlenirmiste dert nedir bilmezmiş meğer
Meğer o derdi yaşamayınca derdim var sanmış
Bu nasıl sevda lan körü körüne kabullendiren
Bitti dediginde herşeyi sineye cektirecek
Ne derse evet dedirtecek

O kadar yoruldum ki mesajını beklemekten
Bırak unutayım herşeyi 10 dakikalığına da olsa
Zaten 10 dakikadan fazla uyku tutmaz
Her saniye acip telefona baktığım gözlerimi

Maalesef beklediklerimiz hiç gelmemişler
hep geçerken uğramışlar hayatımıza
Biz bizim için yola çıkanları hiç görememisiz
Beklemisiz ki onlar bizi bulacak

Yanlış kişileri misafir etmişiz gönlümüzde
Meğer sırrımızı paylaştığımız
Derdimize ortak olduklarını sandığımız kişilerin
Asıl beklemediklerimiz
Beklediklerimiz gözümüzün önünden
Gecip giderken

Nasıl sever lan bir insan körü körüne
Bak gör işte öyle sevmişim
Sevilmediğimi anlamaya bile fırsatım olmamış
Gülüsünü izlemekten

Olur da bunları okursan kızma bana
Affetme eğer affı dileyen bir şey yapmışsam
Bir dostun derdini anlattı da geç
Dert ortağı etti seni körü körüne..

Hakan Gümüş
06-03-2024 23:05

Hakan Gümüş

Kristal Kelebeğim

Ve Ben 24 yaşındayım kimsesizliğin, çaresizliğin tadındayım
Orta şekerlidir gönül kahvem, düşene tekme atmayı bilmez
Önce 'sev' niteliğinde kavurmuşlar harlı ateşte
Ve şimdi al kalemi eline, bir şiir yaz benim için
İçinde ne bir uçurum kenarı, nede bir damla gözyaşın olsun
İçinde, bir tek BEN ve SEN ol.

Ve Ben 24 yaşındayım bulutların, yağmurların tadındayım
Sahilde yıldızların, denize vuran ay ışığında huzurdayım
Elimde gitarım, dilimde senin şarkın mırıldanırım

Ve Ben 24 yaşındayım, hüznlerin şarkıların tadındayım
Dün saman alevi olan gönlüm bu gün harlı ateşte
Ve o ateşin içinde, benimle birlikte bir tek sen ol
KRİSTAL KELEBEĞİM. ﻿

ıۜ ۣ ..ı(¯`'•.ıı <StyLeacit*ıı®²º1ºıı.ıı'¯) ııۜ ۣ ..ıı
﻿

Hakan Gümüş

Kulagımda Kalan Sesin

Bir sesin kalmış kulağımda,
Ne zaman duysam, içime yağmur yağıyor.
Zaman bile senden sonra,
Dakika değil...
Bir mahkeme gibi geçiyor.

Gözlerin düşüyor akşam üstü hüznü gibi yüreğime,
Sustukça çoğalan o sessizlik, boğuyor her nefesimi.
Her adımda açılıyor eski yaralar,
Ve her yara, seni çağırıyor derinlerden yeniden.

Sensizliğin koynunda savruluyorum gecenin karanlığında,
Bir rüzgar gibi sürükleniyor bedenim, umutlarım kül oluyor.
Unutmak istedim, ama yalanmış bu dünya,
Çünkü sevda, cehennem gibi içimde yanmaya devam ediyor.

Dön desem, duymuyorsun artık,
Ruhumun en derinlerindeki sessiz çığlığı.
Sen hayalet gibi geziniyorsun anılarımda,
Beni terk ettin ama ben hâlâ seni taşıyorum,
Her nefesimde, her adımda, bu şehrin ıssız sokaklarında.

Hakan Gümüş

Mesela

Yedi yirmidört hayal kuruyorum
Hayallerimin icinde kaybolmayı çok seviyorum
Mesela kendi sehrimi kendim tasarlıyorum
Her nerede duracaksa kalp
Tam oraya mezar kazıyorum

Sokakları dar değil biraz geniş yapıyorum
Bazen acip kollarımı bir duvardan bir duvara
dokunmaya cabalıyorum
Bazense kaldırıma uzanıp tersten bakıyorum gökyüzüne
Dedim ya bu benim hayalim
Her nerede duracaksa taş, oraya dikiyorum

Sonbahar da dahi ağaçlarım hep yemyesil oluyor
Mesela hiç gece olmuyor hayallerimde
Gecenin soğukluğu ve sessizliği
Salıncakta sallanıp öylece...
Bulutların hangi renk olacağını düşünüyorum

Odalarım dört köşe değil mesela
Mesela kapıları hep açık bırakıyorum
Yağmurlarım dahi büyük bir ask ile yagar üzerime
Her damlasında bana aski tattırır
İşte bu benim hayalim
Ben nerede islanmak istiyorsam orada islanırım..

Hakan Gümüş

Mutluluğun Tanımı

Atisma: Onur GÜMÜS

Söylediğim hiç bi kelime sende umutsuzluk yaratmasın..

Sanırım tanrım senden sonra dünyaya ikinci bi melek yaratmadı.

Sözlerinle yarala beni vücudumdan kan akmasın.

Yine seni düşünürüm, sen kan görmeye dayanamassın..

Atisma: Hakan GÜMÜS

Senden öncede ben vardım senden sonra kimse kalmasın

Hep yanımda olda yüreğim hiç bir yerde aratmasın

Dilin kemiği yok tarak olmaz mevlam saçın taratmasın

Biliyorsan et duanı seni bensiz yaratmasın

Atisma: Hasan ÖZ

Güzel bir dostluk bu Rabbim başka aratmasın

Bu dostluğu bozacak fitne fesat yaratmasın

Akıl hep devrede kalsın hile hurda katmasın

İki seven dost belli dilerim sözüm batmasın

Hakan Gümüş

Nar Çiçeğim

Ben neyim var neyim yoksa saydım içimden.
Seni koparıp fırlattım, söktüm yüreğimden.
Yerine, umut ekdim, yeşersin yeniden.
Bir daha, ayrılmayalım, nar çiçeğim.

Dikenli yollarda yürüdüm, yaralandım,
Her adımda seni düşündüm, pes etmedim.
Bu sevdâ yürekten çıkmaz, ne kadar denesem de,
Seninle dolu, her hecem, her nefesim.

Gözlerimde, saklı kalan, son hâtıranla,
Varlığınla, doluydu, yoksunluğun bile,
Her ânı, seninle, yoğrulmuş, sevdâ gönlümde,
Sensiz, Sessiz fırtınalar, kopuyor içimde.

Ben neyim var neyim yoksa saydım içimden.
Seni koparıp fırlattım, söktüm yüreğimden.
Yerine, umut ekdim, yeşersin yeniden.
Bir daha, ayrılmayalım, nar çiçeğim.

Dikenli yollarda yürüdüm, yaralandım,
Her adımda seni düşündüm, pes etmedim.
Bu sevdâ yürekten çıkmaz, ne kadar denesem de,
Seninle dolu, her hecem, her nefesim.

Hakan Gümüş

Ne Yapmamı bekliyorsun ?

Bu sessizlik içinde benden ne yapmamı bekliyorsun,
Gözlerinde kaybolmuş bir sorunun cevabını mı arıyorum,
Yoksa kelimelerin benden bir adım atmamı mı istiyor,
Söyle, susmamı mı bekliyorsun, yoksa konuşmamı mı?

İçinde bulunduğumuz bu karmaşada hangi yolu seçmeliyim,
Durumu düzeltmek için hangi sözü, hangi eylemi bekliyorsun?
Beni eleştirirken asıl anlatmak istediğin nedir,
Belki sadece bir adım, belki de yalnızca sabır istiyorsun.

Bunca belirsizlik içinde tam olarak neyi umuyorsun,
Kafamdaki sorulara bir cevap vermek istemiyor musun?
Gözlerin bir yandan haykırıyor, diğer yandan susuyor,
Peki bu sessizlikten bir anlam çıkarmamı mı bekliyorsun?

Hangi doğru, hangi yanlış, benden neyi bulmamı istiyorsun?
Karar vermenin ağırlığını paylaşmaktan mı kaçıyorsun?
Belki de sadece bekleyip görmek, hiç adım atmamak,
Söyle, gerçekten ne yapmamı bekliyorsun, bilmiyor musun?

Her adımım, her düşüncem sana ulaşmak istiyor,
Ama senin yolunu bulmak karanlık bir deniz gibi.
Yine de beklemeye devam ediyorum, belki bir gün,
Ne yapmam gerektiğini, sen fısıldarsın bana.

Hakan Gümüş

Nereme Gömeyim Seni ?

Yüzüm gülmüyor artık,
Gülerken bile bir cenaze havası var.
Adını biri ansa, içimden bir şey kopuyor,
Yıkılmayan yanımlı kalmadı, yemin ederim.

Gidişin, bir kapı sesi gibi değil...
Bir ömürlük çılgıktı.
Sana susmak bile gururdu bende,
Ama sen... sustuğumdan korkmadın.

Söyle, nereme gömeyim seni?
Kalbim zaten harabe, aklım delik deşik.
Bir mezar kazsam içimde, sığmazsın ki!
Senin adın artık yokluk, seninle her şey bitti.

Anılar bile senden kaçıyor artık,
Fotoğraflar kendini yakıyor duvarlarda.
Ben seni yaşarken gömdüm...
Ve hâlâ her sabah mezarına uyanıyorum.

Beni sustuğum yerden anla,
Çünkü konuşsam yıkılırsın.
Bir insan ne kadar severse,
O kadar yalnız ölür bu şehirde...

Söyle, nereme gömeyim seni?
Kalbim zaten harabe, aklım delik deşik.
Bir mezar kazsam içimde, sığmazsın ki!
Senin adın artık yokluk, seninle her şey bitti.

Sen gittin ya...
Ben, ben kaldım sanıyorlar.
Oysa çoktan öldüm...
Sadece hâlâ mezarımı arıyorum.

Hakan Gümüş

Notlarım

+++°Ask uzun uzadiya gezmektir kendimce, Tabiki cekedi sirtina atip avare avare bakinmak degil, Sevdigini koluna takip millete hava atmaktır..°°°

+++ "Sen Simarik Ask Sarkisi Gibi Cal Yine Ayri Ayri Telden..."

+++Susadiginda Her Cesmeden Su Icebilen Insanlar..Ask ` siz Kaldiginda Herkezin Onu Sevebilecegini Zannederler...! ! !

+++Unutma Hayatta En Büyük Düsmanin En Yakın Arkadasindir.....Tüm Sirlarini Bir Tek O bilir..Ve En Yakinlari Seni Bir Anda VEZIR´ de Eder REZIL´ de....

+++°°° Ve ASK Geri Döner...INSAN larin YALAN SÖZ lerine KAN ip Gittigi YER den..

+++ "Sol eliyle, sağ eline taşırmadan oje sürebilen kadının başaramayacağı şey yoktur..."

+++Ne Derin Bir Ask Bizimkisi, Dipsiz Bir Kuyunun Görülmeyen Dibi Sanki...

+++Serbets ilişki manavcılık yapan kızın kasasınsaki hıyar gibidir peki manav kızsaa hıyar kimdir :)

+++Göremediğim Gözlerin Bıyık Altı Bana mı Gülüyor..?

+++Gel Uzan Yanıma Isınsın Yüreğim,
Bir de Bak Uyanınca Yanında Yatan Benim,
Aşk.....
Umursamaz Belki Dengesiz Durumlarım,
Bilirim O Sensin Günaydın Prensesim...

+++İki kadın kafa kafaya verince mahalledeki kadınları, İki erkek kafa kafaya verince de ya futbol tartışır yada bel altı...

+++Doğru Bildiğimi yapıp yanılgıya düşmektense, Karşımdakiyle tartışıp düşünmeyi yeğlerim....

+++Tüm benliğini ona teslim edip sonrada geriye vermiyo diyo oturup ağlamaktır aşk.?
..

+++Sevmeyi bilmeyenler söyler o yalan sözü, Sürekli dillerinde "seni seviyorum". Diyorki gerçekten seven zaten gerek duymaz seviyorum demeye,sevgisi yüreğinde hisseder hissettirir gözlerinde.
Dedinki yüzümü nasıl görecekt yazışırken, sen yazışmayı defterlerde yada sanal alemde olarak tanımlıyorsun.
Ama asıl yazışmak hiç konuşmadan sadece gözlerden okunan harflerle hissedilen titreşimin, bedenine ve ruhuna işlenmesiyle olur.Sen birde böyle yazışmayı dene bakalım sonuç ne olacak...

+++Sıkıldım Artık Derdime Dert Bindirenlerden....Sıkıldım, Derdini Kaldıramayıpta Bana Emanet Edenden.

+++Eğer geçmesini sağlamak için gerekse tuz basmak o yaraya, O yara ki iz bıraksın köprüden geçince bana..

+++Çirkin kadın yoktur, Bakımsız kadın vardır.Kadın Aşk tır evet Sevdirmek İsterse Kendini bakmaz erkeğin geldiği yöne severde sevdirdirde,istemezse işte o zaman korkun fireni boşalmış bir tanker gibi inadına iter ters yöne....?

+++Geçmişle Geçmemişi birbirinden ayırt etmeye çalışıyorsan zaten hiç yaşama derim çünkü geçmişin izi asla silinemeyen,geleceğin ise o silinemeyene göre ilerlemeye devam edendir.?

+++Aşk sinsice onun yüreğine süzülüp seni diğerlerinden ayırt edebilmesini sağlamaktır.?

+++Bir çoğumuz adam olucam dememize rağmen adam olmanın anlamını öğrendiğimizde insan olmayı yeğlerim demişizdir...?

+++Aslına bakarsan 1,5 dakika bile surmez sevmeyi zevkle tartanlara.Lakin sevmek bambaşka, bazen bir ömürdür bazen 1,5 dakka..

+++Hani demezlermi bir erkeğin kalbine giden yol midesinden geçer,

+++Peki ya büyüklerimiz öğretmedilermi can boğazdan gelir diye,
Ben Karnımın tokluğundan geçtim,
Gözünün doygunluğunu istiyorum senin gülüm,
Açlık Boşa...

+++Bir Kız Gördüm Rüyamda Karanlık Bir Ruh Peşinde Kaderi Sanki Ellerimde, Kaderi Sözlerimde Bir Sır Saklı Gözlerinde Umutsuz Bir Hikaye...

? +++Sor Beni O Beyaz Gelinliğine, Üzerine Damlamış Kanlı Gözyaşlarımı..

+++Yeri Dolmayan Senin Olmayan Biryerdesin. Sonu Olmayan Bana Kalmayan Hazinesin. Şimdi Kimbilir Kimlerin Yüreğindesin. Her Film Gibi Buda Biter Bilirsin...

+++Kırpiklerimde Kurumuş Gözyaşımın İzleri,, Yanağımdan Öylece Süzülüp Akmış..

+++Gözbebeklerinin İçindeki O Gülümsemeyi Göremiyorsan Eğer İnsanın, Uzak Durucaksın....

+++Belki O Burnunun Ucunda Görmediğin Sessizliktir Seni Bana Sevdiren...!

+++Her Sabah Uyandığımda Boğazımda Bir Kuruluk, Rüyalarımda, Hayallerimde Susamışım Sana Sanki....

Hakan Gümüş

Özlemek

Hayatım Kitap olmus Kaderimin kalemi arasına koyulmuş
Tam ortadan ayırmış hüznü ve kederi
Sayfa sayfa mutluluk sayfa sayfa neşemi
Tam Ortadan ayırmış...Seni Ve Beni
Gecenin mavisini bir beyaz buluta sürsem
Gözlerinin karasına değil, gönlümün yarasına gömülsem
Hep seni düşünsem Düşünüp suç işlesem
Ta Fizan'a sürülsem Yine Seni Seveceğim; ..
Hakan Gümüş

Özür Diliyorum

BANA UNUT DEDİLER... UNUTAMADIM
GEÇMİSİMİ, BU GÜNÜMÜ DÜN'ÜMÜ TOPLADIM DA
YARINIMDAN, YARINIMDAN SENİ ÇIKARAMADIM
NE YASARSA ANINDA YASA DERDİ BÜYÜKLERİM
O AN , O AN VE SONRASI

ARASINA ZAMAN ÇİZGİSİ ÇİZERSEN, ÖZLEM OLUR
ASK OLMAZ , HÜZÜN OLUR, DERT OLUR
NE YASAYACAKSAN O AN YASACAKSIN
YADA HİÇ, HİÇ KAFANA TAKMAYACAKSIN
TAĞARSAN EFKAR OLUR ,KEDER OLUR, DERT OLUR
GÖZYASI OLUR , SEL OLUR, DENİZ OLUR
DİBİNE ULAŞILAMAYAN OKYANUS OLUR

RÜZGARA KAPILIP GİTMESİN İSTERSEN GELECEĞİMİZ
DERİN DERİN BAKMALI O GÖZLERE
BATAKSA ŞİMDİ BATSIN GEMİLER, O DERİN OKYANUSLARDA
HİÇ YANASAMASINLAR LIMANA
EĞER BİR KEZ ADIM ATARSA AYRILIK KİYİLERE
TUFAN OLUR , BORA OLUR , KASIRGA OLUR

NEFES ALAMAZSIN , BAK , BAK BENDE ALAMIYORUM
ŞEĞDEN HABERSİZ ALDĞIM HER NEFESTEN
ÖZÜR DILIYORUM
ÖZÜR DILIYORUM GEÇMİSİM ,
ÖZÜR DILIYORUM DÜNÜM , BU GÜNÜM,

BANA NEYİN EKSİK DİYE SORUYORLAR
YARINIM DIYORUM,
BU GÜN DAHA BİTMEDİ DIYORLAR
ELBET BİTER , BİTECEK BİLİYORUM
BANA UNUT DEDİLER AMA... UNUTAMADIM
UNUTAMADIM ÖZÜR DILIYORUM...
VARSIN EKSİK OLSUN DÜNÜM BU GÜNÜM
BEN YARINIMI ,SENİ İSTİYORUM...

Hakan Gümüş

Sana Gelmeyen Ask

Seninle başlamadı bu eksiklik duygusu,
Ama seninle tamamlanabileceğine çok inandım.
Çünkü bir şehirde değil, bir yoksunlukta buldum seni,
Ve o günden beri hiçbir kalabalık tam dolmadı içime.

Adını anmadım çoğu zaman,
Ama her kelimemin ucunda sen vardın.
Bir kahkahada, bir şarkıda, bir sokakta...
Sanki her şeyin sonunda sen yazılıydı, silik bir harf gibi.

Aşk dediler, tarif ettiler:
"Göz göze bakmak", "ten uyumu", "zaman geçirmek"...
Ama ben seni hiç görmeden,
Hiç tutmadan,
Her şeyimle sevdim.

Çünkü aşk, bazen olan değil,
Ölmayan bir şeyin içimize kurduğu tahttır.
Ve sen, gelmediğin hâlde her sabah oradaydın.
Herkesin yok dediği yerde ben seni yüzyıldır tanıyor gibiydim.

Sana mektup yazmadım —
Çünkü adresin yoktu bende.
Ama her gün, içimden sana akan cümleleri
Sokaklara bıraktım,
Duvarlara yazdım,
Bir şarkı gibi mırıldandım.
Belki bir gün, yürürken duyarsın diye.

Seninle bir geçmişim yok —
Ama senden kalan bir gelecek var içimde.
Ve işin garibi ne biliyor musun?
Sen hiç gelmedin ama ben senden hiç gitmedim.

Artık sana yazmıyorum bu satırları,
Ama herkes okuduğunda biraz kendini buluyor.
Demek ki hepimiz,
Aynı kişiye dokunmadan dokunmuşuz bir ömür boyu.

Ve şimdi bu şiir sokakta,
Bağırarak söyleniyor,
Ayuçlarda ışıklarla,
Gözlerde bir yanık anıyla.

Çünkü bu aşk,
Ne filmlerde bitti,
Ne kitaplarda başladı.

Bu aşk,
Sadece içimizde yaşandı.
Ve içimizden bir daha hiç çıkmadı.

Hakan Gümüş

Seç İşte

Ya Sessiz kalmak herşeye, Yada hırçın dalgalara kanıp gitmek

Seç işte,

Ya Delicesine bir sevda yaşamak benimle,Yada bir ömür boyu arkadaş kalıp acı çekmek
içten içe

Hangisi İşine Gelirse

Seç işte,

Geleceğimi Avuçlarına bırakıyorum,

Ya simsıkı tutarsın hiç bırakmamacasına, Yada Yumrugunu Sıkıp suyunu çıkarırsın.

Haber vermeksizin, gürültü yapmadan gir rüyalarım

Arada bir öp kokla, ama sakın uyandırma

Ya usulca uzan yanıma, yada çek git geldiğin yere

Seç işte,

Gittiğin yermi yoksa benmi layığım o değere,

Yerim belli buradayım,

Ya yüreğimi ver geriye, Yada Kendin gel sence karar senin

Seç işte.

[illegible]

Hakan Gümüş

Sende Ateşe Düş

Sev ama karşılık bulma,
Aşkın ağırlığını taşı.
Yüreğin yansın hasretle,
Yalnız kal, taş gibi.

Özle, derinlerde sakla,
Kavuşmayı bekleme, boşuna.
Hasretin, içini yaksa da,
Aşılmaz, dağ gibi.

Geri dönme, istemem ki.
Ben artık eski ben değilim.
Hayatın tuzağına düştüm.
Ne sahnem var, ne de rolüm.

Sen de mutlu olma sakın.
Sev, ama sevilme bir daha.
Aşkın yıpratsın ruhunu.
Çektiğim acılar gibi.

Senin de kalbin kırılsın,
Başkasının ellerinde.
Çaresizliği bil, hisset,
Boyun eğ, gönlünde.

Sevdan içinde büyüsün,
Kimseye söyleyeme.
Gizli bir sır gibi sakla,
Saklı kalsın, kimse anlayamasın.

Geri dönme, istemem ki.
Ben artık eski ben değilim.
Hayatın tuzağına düştüm.
Ne sahnem var, ne de rolüm.

Sen de mutlu olma sakın,
Sev, ama sevilme bir daha.
Aşkın yıpratsın ruhunu,
Çektiğim acılar gibi.

Geri dönme, istemem ki.
Ben artık eski ben değilim.
Hayatın tuzağına düştüm.
Ne sahnem var, ne de rolüm.
Sen de mutlu olma sakın,
Sev, ama sevilme bir daha.
Aşkın yıpratsın ruhunu,
Çektiğim acılar gibi.

Hakan Gümüş

Sesinin Rengi Degisti

Sesinin rengi değişti, içime çöktü hece
Bir kelimeyle soldu bahar, döndü hazana gece
Gözlerin suskun konuştu, sessiz sitemin ince
Hangi dua kurtarır ki, mahşere kalan neyse?

Gece boyu bekledim, bir tek kelimet diye
Yüreğim küskün kendine, affet beni diye
Ben sensizliği bilmem ki, yolları kaybettim yine
Bir dua gibi adını, düşlerime yazdım diye

Sesinin rengi değişti, gülüs hüzne döndü?
Gözlerin solgun bakarken, gönlün benden söndü
Sanane dedin, içimde koca bir yangın büyüdü
Ben de banane dedim, sustum ama içim üşüdü

Geceydi sabah oldu, sen yinede cevap vermedin
Kelimeler yetmedi, suskunluk her şeyi anlattı
Zamanın acısı sardı, bekledim
Sesin sustu, rengi değişti
Gözlerin suskun konuştu, sessiz sitemin ince
Hangi dua kurtarır ki, mahşere kalan neyse?

Hakan Gümüş

Sessiz Sessiz

Hayallerle mutluluk, bizim dileğimiz,
Ama suçlu değil ne sen, ne ben,
şimdi sen bensiz, ben de sensiz,
Yüreğimde koca bir sızı, nedensiz.

Ne seninle var huzur, ne de sensiz,
Bu çıkmazda kaybolduk, çaresiz.
Ne beraber ne ayrı, mümkün değil,
Her adımda savrulduk, sessiz, sessiz.

Gün gelir de ateşler küllenirse,
Belki kalpler biraz dinlenirse,
Başka sevgilerde buluruz avuntu,
O zaman belki hatırlarız gerekliyse.

Ama bir gün gelir, solarsa duygular,
Bir boşluk sarar her yanımızı,
Anlamsız gelir, her şey bir anda,
Ve biz o gün susarız, tükeniriz.

Ne seninle var huzur, ne de sensiz,
Bu çıkmazda kaybolduk, çaresiz.
Ne beraber ne ayrı, mümkün değil,
Her adımda savrulduk, sessiz, sessiz.

Hakan Gümüş

Tebessüm

Bazen üzüliyorum..
Yaslanıp yürüdüğüm doğrularıyla,
Yanlış omuzlara baş koymuşluğuma...
Ben verdikçe isteyen ve hep "Fedakarlık gerek" diye sineye çektiğim insanlarla kesişen yollarıma.
Hani yüreğimde taşıdıklarım ağır gelmedide bana,
Yorulduğumda umutlarımı tazeleyecek bir yüreği karşımda bulamayınca tükendim..
Ruhumdaki kanayan yaralar dinmiyor, ve aynaya bakınca;
Yüzümdeki "Değdimi? " diyen o acı tebessümü silemiyorum...

Hakan Gümüş

Unutulmus Sarkı

Unutulmuş Şarkı

Gözlerinde kaybolurken, unutulmuş şarkılar
Sensiz geçen her gün, bir yalnızlık resmi
Kalbimde bir yangın, sönmez hiç içimde
Sensizlik bir zindan, kilit vurmuş kalbime

Unutulmuş şarkı, dolaşır dudaklarımda
Sessiz bir çığlık, seni bekler her anımda
Bir yudum sevda, yakar içimde
Gözyaşlarım sel olur, akar kalbime

Gece gözlerimde yıldızlar, adını fısıldar
Ellerimde yarım kalan hayaller, seni arar
Bir masal gibi başladık, bir rüya gibi bitti
Sonsuz bir özlemle, seni beklerim geceleri

Unutulmuş şarkı, dolaşır dudaklarımda
Sessiz bir çığlık, seni bekler her anımda
Bir yudum sevda, yakar içimde
Gözyaşlarım sel olur, akar kalbime

Gel de dön bana, bitir bu hüznü
Kalbimde sen varsın, unutulmaz bir yüzün
Sensiz geçen her an, bir ömre bedel
Gel de dön bana, son ver bu çileme

Unutulmuş şarkı, dolaşır dudaklarımda
Sessiz bir çığlık, seni bekler her anımda
Bir yudum sevda, yakar içimde
Gözyaşlarım sel olur, akar kalbime

Bir umut var içimde, belki dönersin bir gün
Bu kalp seni bekler, hiç vazgeçmez sevginden
Sensiz bu hayat, bir masalın yarısı gibi
Unutulmuş şarkı, dolaşır dudaklarımda

Hakan Gümüş

Üzölmeyelim

Sakla tüm dertlerini, bırak.
Yola düşeyim.
Gecenin koynunda, gizlenir izler.
Senden başka bir şey kalmaz, zamanla.
Kalbim, epey yoruldu, fazlasıyla.

Karanlık gözlerin, sınavın bana.
Yollar bir gün kesişir belkide.
Eski anılar kalsın geride.
Senin adınla yazılmışsa vaktinde.

Kalemim bozuldu, yazamaz şimdi.
Gönlüm kırık ama hâlâ ümitli.
Varsa bir neden, açıkla, bırak gideyim.
Bir gün karşılaşsak, üzölmeyelim.

Sana beklemek acı verir, anladım.
Sevda derdi her zaman varmış.
Ellerim dokunmasa da, fark etmez artık.
İçim rahat, bu aşk sona kalmış.

Kalemim bozuldu, yazamaz şimdi.
Gönlüm kırık ama hâlâ ümitli.
Varsa bir neden, açıkla, bırak gideyim.
Bir gün karşılaşsak, üzölmeyelim.

Hakan Gümüş

Yakın Isıkları

Bize öğretilen her şeyin tersini yaşadık yıllarca,
Güven dediler, inandık; yalan çıktı baştan sona.
Sev dediler, sevdik; sonra terk edilmenin edebini öğrendik,
Kiminin adı vardı kalpte, kiminin sadece izi kaldı derinde.

Kalbimize kazınanları kimse görmedi,
Çünkü gülüyorduk hep; ağlarsak zayıf sanırlardı bizi.
Ama her tebessümün ardında sakladık bir haykırışı,
Ve her susuşta bir isyan duruyordu tam dilimizin ucunda.

Biz kolay sevmedik, kolay da vazgeçmedik kimseyi,
Ama kolay unutulduk; çünkü derin olanı herkes sevmezdi.
Adına gençlik denilen bu karmaşık masalda,
Ne prens olduk, ne prenses... sadece yarım kalan cümleydik bazen.

Aynı mahallede büyüyüp farklı hikâyelere düştük,
Kimi kendini buldu, kimi yokluğunda kayboldu durduk yere.
Ama hepimizin ortak bir acısı vardı: anlaşılmamak.
Sanki içimizdeki dili kimse çeviremedi bugüne dek.

O yüzden bir şarkı lazım şimdi, hepimizin söyleyeceği,
Bir cümle ki içimizi değil, sokakları bile titretmeli.
Bir söz ki artık gözyaşı değil, direnç taşımali içimizden,
Çünkü biz sadece kırılmadık... yeniden kurulduk sessizce.

Yakın şarkıları şimdi, eller havaya değil yüreğe kalsın,
Telefon ışıkları değil, kalbin ışığı aydınlatsın meydanı.
Çünkü bu şarkı, sadece aşkı değil, direnişi de anlatır,
Sadece terk edilişi değil, yeniden ayağa kalkışı da yazdırır.

Sevda dediğin artık bir kişiyle yaşanmıyor sadece,
Bu devirde bir halk gibi seviyoruz, el ele, omuz omuza.
Sırtımızda geçmişin yükü, gözümüzde yarının umudu var,
Ve dilimizde bir şarkı: hem yaralı, hem özgür, hem bizden.

Unutma, biz kaybetmedik... sadece öğrendik neyin kıymetli olduğunu,
Bazen bir dostun omuzu, bazen bir sokak köşesi kadar sade.
Ama içimizde hâlâ yanıyor o ilk günün dürüst ateşi,
Kimseye göstermesek de, biz birbirimizi biliriz aslında.

Yakın şarkıları şimdi, bu sadece bir melodi değil,
Bu bir çağrı, bir meydan, bir gözyaşı ve bir kahkaha birlikte.
Bağır bağır söylenmeli bu sözler, korkmadan, saklamadan,
Çünkü bu kez sadece kendimiz için değil, birbirimiz için haykırmalıyız!

Hakan Gümüş

Yaralı Yürek

Yaralı Yürek

Sessiz bir akşam vakti, hatıralar yağmur gibi
Düşer yüreğime, her damlası bir anı
Gözlerin aklımda, gülüşün rüyamda
Sensizliğin acısı, sarar her yanımlı

Yaralı yürek, kanar her gece
Seninle dolu düşler, biter mi bir de?
Sensiz geçen zaman, bir ömür gibi ağır
Yaralı yürek, seni bekler sabırla

Gözlerimde yaşlarla, bakarım uzaklara
Bir umutla beklerim, belki dönersin bana
Bir sözün yeterdi, yeniden doğmaya
Şimdi karanlıkta, sensiz kaybolmaya

Yaralı yürek, kanar her gece
Seninle dolu düşler, biter mi bir de?
Sensiz geçen zaman, bir ömür gibi ağır
Yaralı yürek, seni bekler sabırla

Bir yıldız kayarken, dileğim hep sensin
Kalbimdeki bu sevdâ, bitmez hiç bilinsin
Gözlerinle bulurum, kaybolan yolları
Seninle kapanır, kalbimdeki yaralar

Yaralı yürek, kanar her gece
Seninle dolu düşler, biter mi bir de?
Sensiz geçen zaman, bir ömür gibi ağır
Yaralı yürek, seni bekler sabırla

Gel de bitsin bu hüzn, solmasın bu aşk
Bir dokunuşun yeter, sarar tüm yaralar
Sensiz geçen yıllar, heba olmasın boşuna
Yaralı yürek, seni bekler sonsuza

Hakan Gümüş

Yüregin Yansın

Tane tane kar yağıyor, pencereden içeri
Sevdaya düşenin zor olur geceleri
Sen benimle yaşamaya razıysan
Sal gel ardından, tüm endişeleri

Elini koy yüreğine, yüreğin yansın
Benim gibi bir garibe yuva yapasın
Ne dert keder, ne acı ızdırıp
İkimize dokunamasın

Yazın ortasında kışı yasamak gibi
Dilimin ucuna düşen kar tanesinin
Eriyip giden ömrümde ,soğuk buz gibi
Yüreğime işlemiş aşk ateşisin

Yapıştı üzerime, bu kara sevda
Yakıştı ikimize ,al beni kucağına
Kuralım kendi şehrimizi
Aşkını söküp atanların, inadına

Baktığım her yerde sen varsın
Bir sözün var aşka veryansın
Kör talihim olsa dünyada
Ben Araf'ken ,sen mutlu kalasın

Yazın ortasında kışı yasamak gibisin
Dilimin ucuna düşen kar tanesinin
Eriyip giden ömrümde, soğuk buz gibi
Yüreğime işlemiş aşk ateşisin

Kayboldum arınma dağında
Yürüdüm sözlerin yolunda
Kırılan söğütün dalında
İkimize yuva yapasın

Ağza tad boğaza feryad misali
Aşk meyvesi,hediye olsun
İkimizin sevda masalı
Dünyalara bedel olsun

Yazın ortasında kışı yasamak gibi

Dilimin ucuna düşen kar tanesinin
Eriyip giden ömrümde, soğuk buz gibi
Yüreğime işlemiş aşk ateşisin

Hakan Gümüş

Zamanın Gözyaşları

Zamanın Gözyaşları

Ay ışığı vururken, boş sokaklara
Yalnızlık sarar beni, gecenin kollarında
Kalbimde bir sızı, senin bıraktığın iz
Her adımda yankılanır, sessizliğin sesi

Zamanın gözyaşları, akar durmadan
Sensizlik bir uçurum, düşerim her an
Bir yudum sevdanla, yanar yüreğim
Sen gittin, ben kaldım, bu acı denizinde

Gecenin karanlığında, hayalinle uyandım
Bir dokunuşun yeterdi, her şey anlam bulurdu
Şimdi her köşe başında, bir hüznün saklı
Anılar sarar beni, kaybolurum zamanda

Zamanın gözyaşları, akar durmadan
Sensizlik bir uçurum, düşerim her an
Bir yudum sevdanla, yanar yüreğim
Sen gittin, ben kaldım, bu acı denizinde

Bir yıldız kayarken, dileğim sensin
Her yeni günde, belki dönersin
Bir umut ışığı, sönmez içimde
Gözlerim yollarda, beklerim hasretle

Zamanın gözyaşları, akar durmadan
Sensizlik bir uçurum, düşerim her an
Bir yudum sevdanla, yanar yüreğim
Sen gittin, ben kaldım, bu acı denizinde

Gün doğarken umutla, belki bir gün gelirsin
Yeniden başlar her şey, kaldığımız yerden
Kalbimdeki bu yara, seninle iyileşir
Sen dönerken bana, aşkımız yeniden filizlenir

Hakan Gümüş